

C_2020095SL.01000701.xml
23.3.2020

SL

Uradni list Evropske unije

C 95/7

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 13. avgusta 2019 – Vikingo Fővállalkozó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zadeva C-610/19)

(2020/C 95/06)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vikingo Fővállalkozó Kft.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1.

Ali sta v skladu s členoma 168(a) in 178(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (1) v povezavi s členoma 220(a) in 226 iste direktive ter na celotni uinkovitosti nacionalnopravna razlaga in praksa, v skladu s katerima – če so izpolnjeni materialni pogoji za pravico do odbitka DDV – ni dovolj samo to, da ima davčni zavezanec račun, katerega vsebina je v skladu z zahtevami iz člena 226 navedene direktive, temveč mora, da bi zakonito uveljavljal pravico do odbitka davka na podlagi zadevnega računa, poleg tega imeti dodatne listinske dokaze, ki morajo izpolnjevati ne samo določbe Direktive 2006/112/ES, ampak morajo biti tudi v skladu z nacionalni zakonodaje o računovodstvu in posebnimi določbami na področju dokazil ter v skladu s katerimi se od vsakega člena verige zahteva, da se spomni in hkrati pojasni vsako podrobnost ekonomske transakcije, ki jo potrjujejo ta dokazila?

2.

Ali sta v skladu z določbami Direktive 2006/112 o [odbitku DDV] in z nacionalni pravno razlago in prakso, v skladu s katerima se v primeru verižnega posla in ne glede na katero koli drugo okoliščino samo zato, ker je bila transakcija take narave, vsakemu členu verige naloži obveznost, da preveri elemente ekonomske transakcije, ki jo

izvaja, in obveznost, da iz tega preverjanja izpelje posledice v zvezi z davčnim zavezancem, ki je na drugi točki v verigi, ter se davčnemu zavezancu ne prizna pravice do [odbitka DDV], ker se zatrijuje, da veriga, čeprav ni prepovedana z nacionalno zakonodajo, z ekonomskega vidika ni bila [razumno] utemeljena? Ali je mogoče v primeru verižnega posla pri preverjanju objektivnih okoliščin, ki lahko utemeljijo nepriznanje pravice [do odbitka DDV], ko se ugotavlja in presoja upoštevnost in dokazna moč dokazov, na katerih temelji nepriznanje pravice do odbitka DDV, v tem okviru uporabiti samo določbe Direktive 2006/112 in nacionalnega prava v zvezi z odbitkom davka kot materialnopravne določbe, ki določajo upoštevna dejstva za določitev dejanskega okvira, ali pa je treba kot posebna pravila uporabiti tudi določbe zadevne države članice s področja računovodstva?

3.

Ali sta v skladu z določbami Direktive 2006/112 o [odbitku DDV] ter načeloma davčne nevtralnosti in učinkovitosti nacionalni pravna razlaga in praksa, v skladu s katerima se davčnemu zavezancu, ki blago uporablja za svoje obdavčljive transakcije v državi članici, kjer jih izvaja, in ki ima račun v skladu z Direktivo 2006/112, ne prizna pravice [do odbitka DDV], pri čemer se mu očitajo dejstva, da ni poznal vseh elementov [transakcije], ki so jo izvedli člani verige, oziroma se sklicuje na okoliščine, povezane s člani verige, ki so pred izdajateljem računa in na katere davčni zavezanec nikakor ni mogel vplivati iz razlogov, ki niso na njegovi strani, in je pravica [do odbitka DDV] pogojena s tem, da davčni zavezanec v okviru ukrepov, ki jih mora razumno sprejeti, izpolni splošno obveznost nadzora, ki ga mora izvajati ne samo pred sklenitvijo pogodbe, temveč tudi med izvajanjem pogodbe in tudi še po tem? Ali se je v tem okviru davčni zavezanec dolžan odreči pravici [do odbitka DDV], če v zvezi s katerim koli elementom ekonomske transakcije, navedene na računu, po sklenitvi pogodbe ali med njenim izvajanjem ali po njeni izpolnitvi opazi nepravilnost ali izve za okoliščino, posledica katere je v skladu s prakso davčnega organa nepriznanje pravice do [odbitka DDV]?

4.

Ali je davčni organ ob upoštevanju določb Direktive 2006/112 o [odbitku DDV] in načela učinkovitosti dolžan pojasniti, zakaj gre za davčno zatajitev? Ali je pravilno postopanje davčnega organa, v skladu s katerim se napake in nepravilnosti, ki nimajo razumne povezave s pravico do [odbitka DDV], ki so jih storili člani verige, štejejo za dokaz davčne zatajitve in se davčni organ sklicuje na dejstvo, da je davčni zavezanec glede na to, da so te napake in nepravilnosti povzročile neverodostojnost vsebine računa, vedel ali bi moral vedeti za davčno zatajitev? Ali v primeru obstoja davčne zatajitve ta okoliščina utemelji, da se od davčnega zavezanca zahteva, da izvaja nadzor v obsegu in s temeljitostjo, kakor je bilo navedeno zgoraj, ali pa ta obveznost presega to, kar zahteva načelo učinkovitosti?

5.

Ali je sorazmerna sankcija, ki pripelje do nepriznanja pravice [do odbitka DDV] in ki zajema obveznost plačila globe v višini 200 % davčnega dolga, če ni prišlo do nobene izgube prihodkov za proračun, ki bi bila neposredno vezana na pravico davčnega zavezanca [do odbitka DDV]? Ali je treba presojati obstoj kakšne od okoliščin, na katere se nanaša člen 170(1), tretji stavek, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (zakon XCII iz leta 2003 o splošnem davčnem postopku; v nadaljevanju: LPGT), če je davčni zavezanec dal na voljo davčnemu organu vse dokumente, ki jih je imel, in je svojemu davčnemu obračunu priložil izdane račune?

6.

Ali je mogoče, če bi se lahko iz odgovorov na postavljena vprašanja za predhodno odločanje

izpeljalo, da razlaga nacionalnega pravnega pravila po zadevi, v kateri je bil izdan sklep z dne 10. novembra 2016, Signum Alfa Sped (C-446/15, EU:C:2016:869), in praksa, sprejeta na podlagi nje, nista v skladu z določbami Direktive 2006/112 o [odbitku DDV], in glede na to, da sodišče prve stopnje ne sme predložiti Sodišču predloga za sprejetje predhodne odločbe v vseh zadevah, na podlagi določb člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah šteti, da pravica do učinkovitega pravnega sredstva in do nepristranskega sodnika, ki je priznana v tem členu, zagotavlja pravico davčnih zavezancev, da začnejo postopek za uveljavljanje odškodnine? Ali je treba v tem okviru uporabiti razlago, da izbira oblike odločbe, izdane v zadevi Signum Alfa Sped, pomeni, da je vprašanje že urejeno s pravom Skupnosti in je bilo že pojasnjeno s sodno prakso Sodišča Evropske unije ter da je zato očitno, ali pa pomeni, da glede na to, da se je začel nov postopek, vprašanje ni bilo popolnoma razjasnjeno in da je zato še vedno treba prositi Sodišče, naj se izreče v predhodnem postopku?

(1) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).